

အောင်မြင်
စာပေ

မြပုလဲခင်
ရွှေပိုးတ

အခန်း(၁)

နိုင်ခွန်အား ငါးထောင်ကျပ်တန် ငွေစက္ကူပေါ်မှ စာသားများကို သေ
သေချာချာကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိပြန်သည်။ ။

လက်ရေးက ညီညာလှပသည်။ ။

အမည်၊ လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်က အပြည့်အစုံ ပါနေသည်။ ။ ဒါ ဘာ
သဘောလဲ။

မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ရေးထားသနည်း။

"ဟေ့ကောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ငူတူတူိုင်တိုင်တိုင်နဲ့ "

သူငယ်ချင်းအာကာ ဝင်လာသည် ကိုပင် သူ မသိလိုက်။ ငါးထောင်
တန် ငွေစက္ကူလေးကို ဖွက်ရန် ကြံရွယ်လိုက်သော်လည်း အနည်းငယ်
နောက်ကျသွားလေပြီ။

သူထံမှ ငါးထောင်တန် စက္ကူကို ဆွဲယူကြည့်ပြီး..

"မင်းဟာကလဲကွာ၊ စုံပဲ၊ လေးလုံး..ဟင်၊ ဒါက ဘာသဘောလဲ..ခွန်း၊
လိပ်စာကော.. ဖုန်းနံပါတ်ကော ပါလား"

အာကာပါ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ။

အဲဒါကြောင့် ငါ စိတ်ဝင်စားလို့ ကြည့်နေတာ၊ မနေ့ကကွာ ပြောင်း
ဖူးအဝယ်တော်တွေကို ငွေပေးပြီးတဲ့ ငွေတွေကို ပြန်စုစည်းမှာ အမှတ်မ

ထင်ဘဲ ဒီလိပ်စာကို သွားတွေ့တာပဲ"

"ဒါနဲ့ စိတ်ဝင်စားပြီး မင်း ထုတ်ထားလိုက်တာပေါ့"

"ဟုတ်တယ် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးတာလဲဆိုတာ ငါ သိချင်တယ်၊ မင်းက အစ်မ ညီမတွေကြားက လူဆိုတော့ မိန်းမသဘာဝ သိမှာ ပေါ့၊ နည်းနည်းပါးပါး ထင်မြင်ယူဆချက်ကလေး ပြောပါဦး"

"ဆရာတင်တယ်ပေါ့"

"တင်ပါတယ် ဆရာရယ်၊ လက်ရှိလဲ ရည်းစားနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ့်သူဆိုတော့ မသဘာဝကို တော်တော်တီးမိခေါက်မိရောပေါ့"

အာကာက ပြုံးဖြဖြလုပ်ကာ ငါးထောင်တန် ငွေစက္ကူကို ပြန်တင်ထားလိုက်ပြီး...

"ခွန်းတဲ့ ..ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် အခြောက်လား မသိနိုင်တဲ့ ကိစ္စက အရင်စဉ်းစားသင့်တယ်"

"ယောက်ျား၊ မိန်းမ.. ငါကတော့ မိန်းမပဲ ထင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဒါ မိန်းမလက်ရေးလေကွာ"

"အင်း..မသဘာဝ မသိပေလို့ပဲ၊ လက်ရေးကိုတောင် ခွဲခြားတတ်နေပါလား ခွန်အားရာ၊ ဒါများ .. ငါ့ကို ဆရာတင်နေသေးတယ်"

"ဟ.. ဒါကတော့ ကုမ္ပဏီမှာ မိန်းမဝန်ထမ်းတွေ အများကြီးပဲလေ၊ သူတို့ရဲ့ လက်ရေးကို ငါ နိစ္စဓူဝ တွေ့မြင်နေရတာပဲကွာ၊ ယောက်ျားလက်ရေး မိန်းမလက်ရေးလောက်တော့ ခွဲခြားတတ်တာ ပေါ့၊ မိန်းမတွေ

ဟာ စိတ်ရှည်တယ်၊ လက်ရေးအသပ်အဆွဲမှာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရှိတတ်တယ်၊ အချို့စိတ်ရှည်တဲ့ ယောက်ျားလက်ရေးဟာ မိန်းမဆန်တယ်လို့ ပြောကြသလိုမျိုး ပေါ့ကွာ"

"မင်းက တော်တော်သိနေပါလား"

"လူတွေအကြောင်းကို သိထားမှ အလုပ်လုပ်ရာမှာ အောင်မြင်မှု ရနိုင်မယ်မဟုတ်လား၊ ကဲပါ သိပ်ရစ်မနေစမ်းပါနဲ့ အာကာရာ၊ ငါသိချင်တာက ဒီလိပ်စာရှင်ဟာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးတာ ဖြစ်နိုင်သလဲ"

အာကာက မေးစေ့ကို အသာပွတ်ကာ စဉ်းစားဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ ...

"နံပါတ်တစ်၊ လမ်းမှာ ကွဲကွာနေသော သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တွေ့ကြမယ်၊ တစ်ယောက် လိပ်စာ တစ်ယောက်ပေးမယ် ဖလှယ်မယ် ကွာ"

"အင်း..ဟုတ်ပြီ"

နိုင်ခွန်အား သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။

"စက္ကူမပါလို့ ငွေစက္ကူမှာ လိပ်စာရေးမှတ်လိုက်မယ်၊ အိမ်ရောက်မှ ပြန်ကူးမယ်၊ ငွေစက္ကူက သုံးတဲ့ ထဲ ပါသွားမယ်၊ ဒါပဲ"

"ဟုတ်တယ်..ဒါ အဖြစ်နိုင်ဆုံး ကိစ္စပါ"

"နောက်တစ်ချက် ရှိသေးတယ်"

နိုင်ခွန်အား ခေါင်းထဲသို့ ဘယ်လိုမှ ရောက်မလာသောအတွေးများ ဖြစ်သဖြင့်..အာကာအား အားကိုးတကြီးဟန်နှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"အချို့မိန်းကလေးတွေဟာ တော်တော်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ကြတယ်၊ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန်နဲ့ ဖူးစားရှင်ကို ရွေးကြတာမျိုး အိပ်မက်ထဲမှာ ကြုံ

တင်သိအောင် နှင်းဆီနီကို တစ်နေ့လုံးပန် ညရောက် တော့မှ ခေါင်းကဖြုတ်ပြီး ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားအိပ်၊ အိပ်မက်ထဲမှာ မိမိရဲ့ ဖူးစာရှင် တွေ့တယ် ဆိုတဲ့ ခပ်ကြောင်ကြောင် အလုပ်မျိုးတွေလဲ လုပ်တတ်ကြတယ်"

"ဖြစ်ကော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား"

"ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် မသိဘူး၊ ငါ့ညီမကတော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ပြောလို့ ဆိုပြီး လိုက်လုပ် ကြည့်တာ မနက်ကျတော့ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ် မောနေလို့ မေးကြည့်ရတယ်"

နိုင်ခွန်အားသည် အာကာတို့ အိမ်သားများ နှင့် က နှစ်အိမ်တစ်အိမ် ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ...

"ဘယ်သူလဲ မိတာလား"

"မဟုတ်ဘူး မိစန်"

"ဆိုပါဦး ဘာဖြစ်လို့ ရယ်ရတာလဲ"

"အိပ်မက်ထဲမှာ နွားနို့ကုလားပဲ တွေ့တယ်၊ ညနေက နွားနို့ကုလားနဲ့ ရန်ဖြစ်ထားတာ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ ဆက်ဖြစ်တာတဲ့ လေ၊ နွားနို့ကုလားက အဘိုးကြီး.. မြေးတောင် ရနေပြီ၊ အဲဒါကို အကြောင်းပြုပြီး နွားနို့ကုလားကို ဘာဘူကြီးခေါ်ရာက ကွယ်ရာမှာ ဖူးစာရှင်ကြီး လို့ တောင် နောက်ပြောင်ခေါ်နေကြတယ်"

နိုင်ခွန်အားက သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်း...

"ခုကိစ္စနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ"

"ဆိုင်တာပေါ့၊ ခွန်းဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန် သူ့

ဖူးစာရှင်မှန်ရင် ဒီငွေစက္ကူဟာ ဖူးစာရှင်လက်ထဲကိုရောက်ပြီး သူ့ကိုဆက်သွယ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးလိုက်တာမျိုး ဆိုရင်ကော"

နိုင်ခွန်အား လက်မခံချင်။

"သိပ် အပေါစား မဆန်လွန်ဘူးလား၊ ဒီငွေစက္ကူဟာ မသမာသူရဲ့ လက်ထဲ ရောက်သွားရင် အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဘူးလား၊ အချောင်သမားတို့ .. သိုက်တူးသမားတို့လိုမျိုး"

"ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတွေက ဘာမှ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိကြတာမျိုးလေကွာ၊ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တာ သက်သက်ပဲ၊ ဒါ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်"

နိုင်ခွန်အား သက်ပြင်းချလိုက်သည် ။

"အေးပါ.. ငါက သိချင်တာတစ်ခုထဲပါကွာ၊ ခက်တာက မေမေတို့ ကလဲ သိတဲ့ အတိုင်းပဲ အသက်အစိတ်ကျော်လာကတည်းက အိမ်ထောင်ပြုပေးဖို့ တိုက်တွန်းနေလိုက်တာ ငါ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ရှိပြီလဲ ငြင်းခဲ့ရတာ၊ ခုတစ်ယောက်တွေ့ပြန်ပြီတဲ့ ၊ ညနေ ကုမ္ပဏီကအပြန် ပစ္စည်းတွေဝင်ပို့ပေးရင်း သွားအကဲခတ်ပါဦးတဲ့ "

နိုင်ခွန်အားက ဖိုင်တွဲများကို ထပ်လိုက်ပြီးနောက် ဆုံလည်ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ထလိုက်သည် ။

"ပြန်တော့မလို့ လား"

"အဲဒီအိမ် ပစ္စည်းသွားပို့ပေးရင်း မင်းနဲ့ ငါ ညစာသွားစားရအောင်"

"ပစ္စည်းကကော"

"ကားပေါ်မှာ လေ၊ လက်ဖက်ခြောက်တို့ ဘာတို့ .. ကလောခြံထွက်ပစ္စည်းတွေ ပို့ပေးလိုက်တာ ကို ခွဲဝေပေးလိုက်တာနေမှာ ပေါ့ကွာ"

နိုင်ခွန်အားမိဘဘက်မှ အဘိုးအဘွားများ သည် ကလော၌ ဥယျာဉ်ခြံမြေ လုပ်ကိုင်နေကြဆဲ ဖြစ်သည် ။ လက်ဖက်ခြောက် ပွဲရုံလည်း ထောင်ထားသည် ။ ကြုံလျှင်ကြုံသလို သူတို့ အိမ်အတွက် ရှမ်းပြည် ဒေသထွက်ပစ္စည်းများကို ပို့ပေးနေကြဖြစ်သည် ။

နိုင်ခွန်အားနှင့် အာကာ ကုမ္ပဏီမှ ထွက် လာပြီး မိခင်ပေးရာ လိပ်စာအတိုင်း ကားကို ဦးတည် လိုက်သည် ။

"ဟေ့ကောင် မင်းလိပ်စာက ဘာလဲ"

"....."

"အထုပ်မှာ ရေးထားတယ်၊ ကြည့်လိုက်ပါဦး"

အာကာက သူနဖူးကို သူပြန်ရိုက်ကာ...

"သေလိုက်ပါတော့လားကွာ၊ အဲဒါ မင်း ငါးထောင်တန် ငွေစက္ကူက လိပ်စာနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပဲ"

"ကျိ့.."

နိုင်ခွန်အား ကားကို ဘရိတ်အုပ်ကာ ထိုးရပ်လိုက်သည် ။

"ဟေ့ကောင်.. ဖြူနီကြားတွေ အဆွဲခံနေရဦးမယ်"

နိုင်ခွန်အား ကားကို ဆက်မောင်းခဲ့လိုက်သည် ။

"မေမေပြောတာ အဲဒီနာမည် မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ဖြူစင်တဲ့ "

"ညီအစ်မတွေ ဘာတွေများ လား"

"မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်၊ အစ်ကိုကြီးက အိမ်ထောင်ကျသွားပြီလို့ ပြောတာပဲ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းအတွက် ကံကောင်းခြင်းတရားတွေ ဆိုက်ရောက် လာပြီလို့ ထင်တာပဲ"

"ဘယ်ကလာ ကံကောင်းခြင်း တရားရမှာ လဲ၊ ကံဆိုးခြင်းတရားကွ၊ ယောက်ျားလေး အိမ်ထောင်ကျတယ်ဆိုတာ ကံဆိုးခြင်း ကံနိမ့်ခြင်းပဲလို့ ရှေးလူကြီးတွေက ပြောကြတယ်"

"ဒါဆို ငွေစက္ကူပေါ်က ဖူးစာရှင် မိန်းကလေးအတွက်ကတော့ ကံကောင်းခြင်းနိမိတ်ကို ဆောင်နေပြီပေါ့"

"ဒီကိစ္စတွေ မင်းပါးစပ် မဟမိစေနဲ့ နော်"

"အေးပါကွာ"

"ဖြူစင်ကိုလဲ ငြင်းပယ်မိမှာ ပဲ"

"အမည်နဲ့ လိုက်ဖက်စွာ ဖြူဖြူစင်စင် ဖူးဖူးမွတ်မွတ်ကလေး ဆိုရင် ကောကွာ"

"ငါ.. ခွန်းကိုပဲ တွေ့ချင်တယ်ကွာ"

နိုင်ခွန်အားက အာကာကို အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းပီပီ မရှက်နိုင်အားဘဲ ရင်ထဲကဆန္ဒကို ဖွင့်ဟ လိုက်လေသည်။ ။

"မင်းနှယ်ကွာ.. ကလေးကလား အလုပ်လုပ်လိုက်တဲ့ သူမျိုးကိုမှ စိတ်ဝင်စားရတယ်လို့ "

"မပြောတတ်ဘူး၊ ရင်ထဲမှာ ခွန်း ဆိုတာလေးကိုကပဲ ငြိသွားပြီ ထင်တယ်"

"ရောဂါမသေးပါလား"

နိုင်ခွန်အား ပြုံးလိုက်သည်။ အာကာက နိုင်ခွန်အားကို ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်သွားသည်။

နိုင်ခွန်အားပါးစပ်မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်၍ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် စိတ်ဝင်စားစွာ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကို အာကာကောင်းစွာသဘောပေါက်မိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"အခြောက်ကြီး ဖြစ်နေရင်ကော"

"နောက်ဆုတ်ရုံပေါ့"

"ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လေး ဆိုရင်ကော"

"လေ့လာဦးမယ်"

"စာရွက်မရှိလို့ ငါပြောသလို ငွေစက္ကူမှာ လွယ်လင့်တကူ ရေးပေးလိုက်တာမျိုးဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်သည် ဆိုရင်ကော"

"ဟကောင်ရ ဒုဿနသော အဖြစ်ခံမလား၊ နောက်ဆုတ်ပြီး သိမ်းလိုက်ရုံပေါ့၊ ဒီငွေစက္ကူ ကိစ္စက ဘယ်သူမှ သိတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ မင်းနဲ့ ငါပဲ သိတဲ့ ကိစ္စကွာ၊ မင်းသာ နှုတ်လုပ်ပါစေ"

"အေးပါကွာ"

နိုင်ခွန်အားသည် အာကာကို သတိပေးလိုက်ပြီးနောက် ကားကို ဂရုတစိုက် မောင်းနှင်လိုက် သည်။ သို့သော် ရင်ထဲကတော့ ခွန်းဟူသော အမည်ကလေးက ခွန်းဆင့်ကာ စကားဆိုနေလေပြီ။

"ရှင်...ကျွန်မကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပေတော့ဟု "

အခန်း(၂)

"လာ.. မောင်နိုင် ထိုင်ကြဦး၊ မင်းအမေကော လိုက်လာမယ် ထင်နေတာ"

"ကျွန်တော် အလုပ်က တန်းလာလိုက်လို့ ပါ၊ ဒါ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း အာကာပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ပဲ အတူလုပ်ပါတယ်"

"ဟုတ်လား.. ထိုင်ကြပါ၊ ညစာစားပြီးမှ ပြန်ကြနော်"

ဖြူစင်၏ မိခင်ကတော့ မာနလုံးဝမရှိ၊ သမီးရှင်ပါလားဟူသော ဣန္ဒြေဆယ်မှုမျိုးလည်း လုံးဝမရှိချေ။ စကားလည်း အတော်ပြောပုံရသည်။
။

"သမီး ဖြူစင် လာပါဦး၊ နင့်အစ်ကို ရောက် လာပြီ"

"အန်တီ.. မေမေပေးလိုက်တဲ့ ရှမ်းပြည်ထွက် လက်ဆောင်ပါ"

"အေး.. ကောင်းတယ်၊ အန်တီက ခေါ်ပြင်ကို သိပ်ကြိုက်တာ၊ လက်ဖက်ခြောက်ကတော့ မင်းတို့ အန်တီ အကြိုက်ပဲ"

ထိုစဉ် ဖြူစင်ဆိုသော မိန်းကလေး ထွက်လာသည် ။ ဆံပင်ကောက်ကောက် အသားဖြူဖြူ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းနှင့် ခပ်ပုပု၊ အမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ ဖြူစင်သော မိန်းကလေးတော့ ဖြစ်သည် ။ သို့သော် နိုင်ခွန်အား၏ ရင်ကို လှုပ်ရှားစေနိုင်လောက်အောင်တော့ ဆွဲဆောင်နိုင်မှုမရှိပေ။

"ညှစ်တော့ ခွင့်လွှတ်ပါ အန်တီ၊ ကျွန်တော်တို့ ဧည့်ခံပွဲလေး ရှိနေလို့ပါ"

"ဟုတ်လားကွယ်၊ အားတဲ့ တစ်နေ့ပေါ့၊ သူလေ အန်တီသမီး ဖြူစင်ပဲ၊ သမီး သူက နိုင်ခွန်အား၊ သူက မောင်နိုင်ရဲ့ သူငယ်ချင်း အာကာတဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဖြူစင်ပဲလား၊ အခြားနာမည် ရှိသေးသလား"

အာကာက သူ့အစား အဆက်အစပ်မရှိပဲ ဝင်မေးလိုက်သည် ကို နိုင်ခွန်အား သဘောပေါက် လိုက်သည်။ ။

"ရှင်.."

"ဪ.. နာမည်က ဖြူစင်ပဲလား၊ အိမ်နာမည်လား၊ နာမည်အရင်းပဲလားလို့ "

"ဘာလဲ ကိုအာကာက ဗေဒင်တွက်မလို့ လား၊ ဖြူစင်နာမည်က ဖြူစင် မောင်မောင်ဦးလေ၊ ဖေဖေနာမည် နောက်ကပါသေးတယ်"

"ဪ.. ဪ.."

"ဟုတ်တယ်လေ၊ သားကြီး မင်းဆွေဦးနဲ့ သမီး ဖြူစင်မောင်မောင်ဦး နှစ်ယောက်တည်း ရှိတယ်၊ သူတို့ မောင်နှမက ဆယ်နှစ်ကွာတယ်၊ အိမ်မှာ ခုလို ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် တွေ့ရတာ အန်တီ မြေးနှစ်ကောင် မရှိလို့ ၊ သားကြီးနဲ့ ချွေးမက စင်ကာပူမှာ အ လုပ်သွားလုပ်နေကြတော့ မြေးကြီး နှစ်ယောက်က အန်တီတို့ အပေါ်မှာ ပုံကျတော့တာပဲဟဲ့၊ ဖြူစင် နင့်အစ်ကိုတွေအတွက် တစ်ခုခု လုပ်ပေးဦးလေ"

"ဘာမှ မလုပ်ပါနဲ့ ဖြူစင်၊ ကျွန်တော်တို့ အခုပဲ ပြန်တော့မှာ ပါ"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲကွယ်.. အအေးလောက်တော့ဖြင့် သောက်မှ ပေါ့သွား.. သွားယူခဲ့"

ဖြူစင်က မိခင်ဆန္ဒအတိုင်း ထသွားသည်။ ။

"အန်တီတို့ မြေးလေးတွေက ဘယ်အရွယ်လဲ"

"ဆယ့်ငါးနှစ်လေ အမြွှာပေါ့"

"ယောက်ျားလေးလား၊ မိန်းမလေးလား၊ ရုပ်ကောဆင်ရဲ့ လား၊ ကျွန်တော်က အမြွှာရုပ်ချင်း ဆင်တူလေးတွေဆို သိပ်သဘောကျတာပဲ"

အာကာက မထူးတော့သဖြင့် သိအောင် စုံစမ်းရသည်။ ။ နိုင်ခွန်အားကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဝါတော်ရမထေရ်မြတ်ကဲ့သို့ ကုန္ဒြေသိက္ခာကအပြည့်။

"မျောက်လောင်းလေးတွေလေကွယ်၊ ယောက်ျားလေးတွေမို့လို့ ပြောနေရတာ၊ ရုပ်ချင်း ကလည်း ဆင်တော့ အဒေါ်နဲ့ အဘိုးအဘွားကို တစ်ပတ်ရိုက်ချင်သေးတာ၊ သူတို့ လူထင်တာ သူတို့ ဆရာမတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ"

"ဆရာမက..."

နိုင်ခွန်အားရင်ထဲက မေးခွန်းတွေ ဆင့်လာသည်။ ။

ဆရာမက ဒီမှာ နေသလား၊ ကျူရှင်ဆရာမလားဟင်၊ ဆရာမကတော့ ဖူးစာရှင်ရှာသော အလုပ်မျိုး မလုပ်နိုင်ပါဘူး၊ ဆရာမ ဆိုတာ စေ့စပ်သေချာသော သူမျိုးဖြစ်သည်။ ။ သွားလေရာရာ မှတ်စုစာရွက် စာတမ်းပါတတ်သောသူမျိုး သူ့လိပ်စာအတွက်တောင်းသူက မပါလျှင်တောင် သူ့၌ ပါသောစာရွက်နှင့် ရေးပေးမည့် သူမျိုး။

"ဆရာတပည့်တွေ စာအုပ် သွားငှားကြတယ်၊ ကိုင်း.. အအေးသောက်လိုက်ပါဦး"

ဖြူစင်က ဆန်းကစ်ဘူးလေးများ နှင့် ဖန်ခွက်လွတ်နှစ်လုံးကို ယူလာပေးသည်။ ။

အာကာအနေဖြင့် သည် ထက်ပို၍ မေးမြန်းစုံစမ်းရန် မသင့်တော်သဖြင့် အအေးဘူးကိုသာ ဖောက်ကာ ဖန်ခွက်ထဲ ငှဲ့ထည့်လိုက်သည်။ ။

ခွန်းဟူသော အမည်ရှင်မှာ လွဲမှားနေသလား၊ ဆရာမသည် သည် အိမ်မှာ နေ၍ သာ စာအုပ် သွားငှားတာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ။

ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် ကလေးများ ၏ ဆရာမဆိုလျှင်တော့ အသက်မငယ်နိုင်။

ဘီအီးဒီ ငါးနှစ်မှ အလုပ်ခွင်မှ ဘီအီးဒီတစ်နှစ်ဟူသောကာလတွင် အထက်တန်းပြ ဆရာမ တို့ ၏ အသက်သည် 'အ'အက္ခရာသို့ နီးကပ်နေပြီဖြစ်ရာ အရွယ်အားဖြင့် လေးဆယ်ပိုင်းရှိနေနိုင် သော အထက်တန်းပြ ဆရာမတစ်ဦးသည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန် ရူးသွပ်မှုကို မကျူးလွန်နိုင်။

ဖြူစင်အမေကလည်း ပေါက်ပေါက်ဖောက်သကဲ့သို့ ဖြူစင်၏ တော်ကြောင်းများကို ဟိမဝန္တာ ချီးမွမ်းခန်း ထုတ်နေလေပြီ။

မဖြစ်။ ကြာရှည်နေ၍ မဖြစ်။ တော်ကြာ သူ့သမီးအား သဘောကျ၍ ကြာကြာနေသွားသည် ဟု ထင်မှတ်သွားလျှင် အားနာစရာ။

"စကားလည်းကောင်းတယ်၊ ကိစ္စလေးတွေ ရှိနေသေးလို့ ခွင့်ပြုပါဦး အန်တီ"

"အေးကွယ် ထမင်းစားသွားဆိုတော့လဲ မစားဘူး၊
ဘယ်နေ့လာစားကြမလဲ၊ အားတဲ့ နေ့ ဖုန်းဆက် လိုက်လေ.. အန်တီချက်
ထားမယ်"

"ဒုက္ခမရှာပါနဲ့ အန်တီ၊ အားရက်က မရှိသလောက်ပါပဲ၊ မဖြူစင်
ခွင့်ပြုပါဦး"

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထပြန်ရသည် ။ ဖြူစင်က ဟုတ်ကဲ့ဟု ဆိုသည် ။
ဖြူစင်အသွင်သည် ရိုးသားသည် ။ သူ့အပေါ်၌ လိုလားဟန်လည်း မပြ၊ မ
လိုလားဟန်လည်း မပြချေ။ မိန်းမတို့ သဘောသည် စောကြောရ ခက်ခဲ
သည် ။

စိတ်ထဲ၌ ကြိတ်၍ တော့ ဆုတောင်းမိသည် ။ ဖြူစင်သည် ခွန်းမဟု
တ်ပါစေနဲ့ ။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ ရည်မှန်းထားသော မိန်းကလေးသည်
အရပ်မြင့်ရမည်။ အသားအရေ ဝင်းနှစ်ရမည်။ သွားလေးများ ညီညာရမ
ည်။ ဆံပင်ဖြောင့်စင်းကာ ရှည်ရမည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်သည်
မယ်များ လောက် မလှချင်နေပါစေ။ သွယ်လျရမည်။ မိန်းမဆန်ကို ဆန်
ရမည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ ခွန်အား"

"ဘာကိုလဲ"

"ဖြူစင်ကို ဘယ်လိုမြင်သလဲလို့ မေးတာ"

"အရပ်ပုတယ်၊ ဆံပင်တိုတယ်၊ မျက်ရစ် မပါဘူး၊ အသားဖြူတာက
အနီရောင်ပြေးတယ်"

"လက်မခံနိုင်ဘူး ဆိုပါတော့"

"ဒါပဲပေါ့"

"ဖြူစင်ဟာ ခွန်းဖြစ်မယ်လို့ မင်းမထင်မိဘူးလား"

"မထင်ပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

နိုင်ခွန်အား ဘာဖြေရမှန်းလည်း မသိ၊ အာကာကိုကတော့ ဘယ်အရာမှ လျှို့ဝှက်ထားခြင်း မရှိသဖြင့်...

"ငါကြိုက်တဲ့ အင်္ဂါရုပ်တွေဟာ ဖြူစင်မှာ မရှိတဲ့ အတွက် သူ့ကို ခွန်းမဖြစ်စေချင်ဘူး"

"ဟ.. ဒါဖြင့် မင်းက မမြင်ဘူးသေးတဲ့ ခွန်းအပေါ် စွဲလမ်းသွားပြီပေါ့"

နိုင်ခွန်အား ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

နာမည်တစ်ခုကြောင့် သူ့ဘဝတွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားရသည်မှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်လေသည်။ ။

"ခွန်းဟာ မင်းကြိုက်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ မရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေရင်ကော"

"ကံတရားပဲပေါ့"

"သွားပြီ.. မင်းတော့ အမှန်တကယ်ကို ရူးသွပ်သွားပြီ"

"ဟုတ်တယ် ထင်တယ်၊ ခွန်းဆိုတဲ့ အမည်ကလေးကို မြင်တွေ့လိုက်ရရုံနဲ့ ငါ့ဘဝမှာ ရူးသွပ် သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်၊ သူ့ကို တွေ့ချင်မြင်ချင်စိတ် အားကြီးလွန်းတယ်၊ အတိတ်ရေစက် ကြောင့် များ လား မသိပါဘူး"

"လူတွေက ဒီအတိုင်းပဲ၊ ကိုယ်ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ပြီးကြရင် အတိတ်ရေစ

က်ကြောင့် လို့ .. ပဌာန်းဆက်ကြောင့် လို့ ဆွဲထည့်တတ်ကြတာမျိုးပဲ"

"မင်း ဒီလိုတော့မပြောနဲ့ ကွာ၊ ကံဆိုတာ အလုပ်လို့ ယုံကြည်ထားပြီး လောကကြီးကို အလုပ်နဲ့ သက်သေပြနေတဲ့ ငါလိုလူက ကံကိုရိုးမယ်ဖွဲ့ပါ့မလားကွ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကတော့ နူးညံ့ တယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်၊ ခက်ခဲတယ်၊ နက်ရှိုင်းတယ်၊ အချစ်ကို အလုပ်လို ပုံသေကားချပ် တွက်လို့ မရဘူး၊ သူ့မှာ ဖော်မြူလာ မရှိဘူးကွ၊ ရေစက်တို့ ဆုတောင်းတို့ ဟာလဲ ထူးခြားတဲ့ ပံ့ပိုးမှုတစ်ရပ်လို့ ငါထင်တယ်"

"အေး.. အေး.. ကြည့်ကြသေးတာပေါ့၊ ခွန်းဟာ မင်းလိုလားတဲ့ ပုံစံတွေနဲ့ တစ်ခုမှ မကိုက်ညီ တဲ့ အကျည်းတန်ဖြစ်နေရင်တော့လားကွာ"

"မဖြစ်ပါစေနဲ့ လို့ ဆုတောင်းရုံကလွဲပြီး မမျှော်လင့်တော့ဘဲ ငါးထောင်တန် စက္ကူလေးကို လက်က လွှတ်လိုက်ရုံပဲပေါ့၊ ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန် မိန်းမတစ်ယောက်ကိုတော့ ချစ်နိုင်မယ့်အသည်း ငါ့မှာ အမေမွေးကတည်းက ပါမလာဘူးကွ၊ ခွန်းဟာ လှမလားလို့ မျှော်လင့်ရတာကိုပဲ အရသာ တစ်မျိုးကွ"

"ခွန်အား မင်းပါးစပ်က မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စကြားရတာပဲ၊ စမယ့်စတော့လဲ ရေပက်မဝင်ပါလား။ ဪ.. ဒုက္ခ.. ဒုက္ခ.. ခွန်း လိပ်စာကို ရေးပေးလိုက်သူက အစီအမံတွေ သေသေချာချာ လုပ်ပေးလိုက်သလား မသိပါဘူးကွာ"

"ငပေါ့.. ဒီခေတ်ကြီးမှာ ၊ ကိုင်း ဘယ်မှာ စားချင်သလဲ"

"လေညှင်းခံရင်းနဲ့ နန်းသီတာဆိပ်ကမ်းကိုပဲ သွားရအောင်"

"အိုကေ"

နိုင်ခွန်အားသည် ကားကို ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်သည် ။

စားသောက်ပြီး အိမ်ပြန်လာလျှင်တော့ ပထမဦးဆုံးလုပ်ရန် အလုပ်
တစ်ခု ရှိနေသည်။ ။ ထိုအလုပ်သည် ...

အခန်း(၃)

"အမိန့်ရှိပါရင်"

"ခွန်းကို ကျေးဇူးပြုပါ"

"ခွန်းရေ.. ရှင့်ဖုန်း"

တယ်လီဖုန်းခွက်ကို မပိတ်ဘဲ လှမ်းခေါ်လိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

"ဘယ်သူလဲ ဖြူစင်"

"မသိဘူး၊ ကျုပ် မမေးလိုက်မိဘူး"

နိုင်ခွန်အား ရင်တွေခုန်လာသည်။ ။

သေချာသည်။ ။ ဖြူစင်တူလေးများ ၏ ဆရာမသည် ခွန်းဖြစ်နေသည်။ ။ ဖြူစင်တို့ အိမ်၌ပင် နေသည်။ ။ ဖြူစင်၏ သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဟဲလို.."

"ခွန်းလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘယ်သူပါလဲ"

နိုင်ခွန်အား ဘာပြောရမည်နည်း။ သိပြီ။

"ခွန်း လိပ်စာရေးထားတဲ့ ငါးထောင်တန် ငွေစက္ကူလေး မှတ်မိသ

လား"

"ဘာတွေလဲ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ဘာ ငါးထောင်တန်လဲ"

"ကျွန်တော်က ခွန်းလိပ်စာနဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ရေးထားတဲ့ ငါးထောင်တန် ငွေစက္ကူကို ရထားတဲ့ သူ"

"တောက်.."

တက်ခေါက်သံနှင့် အတူ ဖုန်းဆောင့်ချလိုက်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည် ။

နိုင်ခွန်အား ကျေနပ်စွာဖြင့် ခွန်းဆီဆက်ရန် သီးသန့်ထားသောဖုန်းကို ဘေးသို့ချထားလိုက် သည် ။

ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌ ခွန်းဟူသော မိန်းမသားတစ်ယောက် အမှန်တကယ် ရှိနေသည် ကို သိလိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သည် ။

ဖြူစင်သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ဖြူစင်နှင့် ရွယ်တူဖြစ်လျှင် မိမိနှင့် လည်း ရွယ်တူဖြစ်သည် ။

ဆရာမ လေသံကတော့ အပြတ်၊ စိတ်လည်း ဆတ်ပုံရသည် ။

ခွန်းကို တွေ့ရန်ကိုသာ ရှိတော့သည် ။

ဖြူစင်ကိုတော့ ခုတုံးလုပ်၍ မရ။

ဖြူစင်ဆိုမှ သတိရလိုက်သည် ။ မေမေအား ဖြူစင်နှင့် ပတ်သက်သော မိမိသဘောထားကို မပြောရသေး၊ စကားတွေ လွန်ကုန်မှ ဖြင့်...

နိုင်ခွန်အား ခုတင်ပေါ်မှ ဝုန်းခနဲထကာ မိဘများ ရှိရာ အခန်းသို့ ဦးတည်လိုက်သည် ။

မိဘနှစ်ပါးက အပေါ်ထပ် ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်ကာ လက်ဖက်စားရင်း

စကားပြောနေကြသည်။ သူ့ကို မြင်တော့...

"လာသား လက်ဖက်စားဦး"

"မစားတော့ပါဘူးမေမေ၊ ဖြူစင်ကိစ္စ ပြောမလို့ "

မိခင်က ရွှင်ပြီးစွာဖြင့်...

"မယ်သီဆီက ဖုန်းလာပါတယ်၊ သားတို့ အကြာကြီးပဲ စကားပြောကြတယ်ဆို"

"ဟာ.. သူပြောတာ၊ မေမေ့သူငယ်ချင်းက တော်တော်စကားများ တာပဲ၊ ဘာတွေပြောမှန်း တောင် မသိဘူး၊ အာကာကလဲပါတော့ အာ ကာနဲ့ ပြောနေကြတာပဲ"

"သားကတော့ ဖြူစင်နဲ့ စကားမပြောဘူးလား"

"မေးခေါ် ထူးခေါ်လောက်တော့ ပြောဖြစ်ပါတယ်.. မေမေ စကားမ လွန်စေနဲ့ နော်၊ သား ဖြူစင်ကို မကြိုက်ဘူး"

"ဟေ့.. ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ဖြူဖြူလုံးလုံးကလေးနဲ့ ချစ်စရာကောင်းပါတယ်ကွ"

ဒီစကားကိုတော့ ဖခင်က ကြားဝင်ပြောလိုက်သည်။ သူ့အား အိမ် ထောင်ကျစေချင်သည့် သူများ တွင် ဖခင်သည် ထိပ်ဆုံးကပါသည်။ ။ ငါ့ ကို အနိုင်ကျင့်မယ့် မြေးတစ်ယောက်တော့ လိုချင် လှပြီကွ မကြာခဏ တဖွဖွ ညည်းညူဖူးသည်။ ။

"မျက်ရစ် မပါဘူး၊ မျက်ခုံးမရှိဘူး"

"ဒါများကွာ၊ ခုခေတ် အလှကုန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပြင်လိုက်ရင် ရပါတယ်

"

"အရပ်ပုတယ်"

"ဒေါက်ဖိနပ်စီးလို့ ဖြစ်ပါတယ်"

"ဆံပင်ကောက်တယ် တိုတယ်"

"အရှည်ထားခိုင်းလိုက်၊ ဖြောင့်ခိုင်းလိုက်ပေါ့ကွာ"

"မဟုတ်ဘူး .. မွေးရာပါ ကောက်တဲ့ ပုံစံမျိုး၊ သား စိတ်ဝင်စားလို့ မရဘူး"

"ဟင်း..."

ဖခင်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဒရင်းဘက်ကို မှီချထိုင်လိုက်သည်။ ။

မိခင်က...

"ရုပ်အလှထက် စိတ်အလှက အရေးကြီးပါတယ် သားရယ်၊ ဖြူစင်ဟာ နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် ဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးပါ"

"သားမှ စိတ်မဝင်စားဘဲ၊ အိမ်ထောင်ရေးကို ဇွတ်မဖန်တီးပါနဲ့ မေမေ၊ မေမေတို့ ဇွတ်ဖန်တီး မယ်ဆိုရင် သားလိမ္မာကနေ သားမိုက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

"ဒီလိုဆို မင်းဘာသာမင်း အမြန်ဆုံးရှာကွာ၊ ငါတို့ ဘယ်အချိန်အထိ စောင့်ရမှာလဲ"

ဖခင် စိတ်တိုနေပြီ။

နိုင်ခွန်အား စိတ်မကောင်းပါ။

မိဘနှစ်ပါးစလုံးက သူ့အိမ်ထောင်ရေးကို သိပ်အလေးထားနေမှန်း သိလျက်နှင့် သူ ဥပေက္ခာ ပြုထားသလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ။

"စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ ဒီနှစ်အတွင်း သား ဖေဖေတို့ အတွက် ချွေးမကောင်းကောင်း ရှာပေးပါ့ မယ် "

"တစ်နှစ်တောင်ဆိုတော့ မြေးရဖို့ နှစ်နှစ်ကျော်လောက် စောင့်ရဦးမယ့် သဘောပေါ့၊ ကြာတယ်ကွာ၊ သုံးလေးလအတွင်း ရအောင် ကြိုးပမ်း"

ဖခင်နှင့် သူ အခြေအချ စကားပြောနေသည် ကို မိခင်က ပြုံးပြုံးနှင့် နားထောင်နေပြီး...

"သားက တွေ့ထားပြီလား"

နိုင်ခွန်အား မလုံမလဲ ပြုံးလိုက်မိသည် ။

"တွေ့တော့မတွေ့သေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ မှာ ဒီကိစ္စအတွက် အရမ်းဆန္ဒရှိနေရင် သား ဒီကိစ္စက ဦးစားပေး နံပါတ်တစ်အနေနဲ့ လေ့လာကြိုးပမ်းတော့မယ်"

ဖခင်ထံမှ အပြုံးရလိုက်သည် ။

"အေး.. လူပျိုအမေ ဆန်တစ်အိတ်နဲ့ မန်းတောင်ရိပ်ခိုရတဲ့ ခေတ်မှာ မင်းအသက်အရွယ်နဲ့ မိန်းမ မရသေးတာ ညံ့ဖျင်းလွန်းရာ ကျပါတယ်ကွာ၊ ကြိုးစား.. ကြိုးစား.."

"ဟုတ်ကဲ့.. သားအိပ်တော့မယ်"

"အေး. အေး"

နိုင်ခွန်အားသည် မိဘနှစ်ပါးအား ကန်တော့လိုက်သည် ။ မိဘနှစ်ပါး ဆုပေးအပြီးတွင် ...

"ဖြူစင်ကိစ္စ ဖျက်ပေးဦးနော်"

"အင်းပါ ဖြူစင်ကလည်း ရည်းစားပဲ ရှိလား၊ အပျိုကြီးပဲ လုပ်ချင်

လား မသိပါဘူး၊ သားကို သဘောမကျဘူးတဲ့ "

"ဟုတ်လား ဝမ်းသာစရာကြီး"

နိုင်ခွန်အား အမှန်တကယ် ဝမ်းသာသွားသည် ။ ထခုန်ချင်လောက်
အောင်ကို ဝမ်းသာသွား ရသည် ။ ဖြူစင်ကသာ မိမိကို စိတ်ဝင်စားသွား
မည် ဆိုပါက ဖြူစင်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး၌ ရှိနေသော ခွန်းအား မည်ကဲ့သို့
ချဉ်းကပ်နိုင်မည်နည်း။

"သူ့အကြောင်းပြချက်ကလဲ ကြည့်ဦးလေ၊ အတော်ခိုင်လုံတာပဲ၊ သား
က ချောလွန်းတယ်၊ မျက်ခုံးနှစ်ဘက်ကလဲ ဆက်နေတဲ့ အတွက် ရည်း
စားများမှာ ပဲတဲ့ .. အဲဒီလိုလူမျိုး မကြိုက်ဘူးတဲ့ လေ"

"ကောင်းတာပေါ့၊ ကျေးဇူးရှင်ရယ်"

ဟု ခွန်အားရင်ထဲက ပြောလိုက်မိသည် ။

မိဘနှစ်ပါး ရှေ့မှ ထွက်ခဲ့ပြီး အိပ်ခန်းသို့ ရောက်သည် နှင့် ပိုက်ဆံအိ
တ်ထဲ၌ ထည့်ထားသော ငါးထောင်တန် စက္ကူလေးကို ထုတ်ကြည့်လိုက်
သည် ။

"ခွန်းတဲ့ လား"

"ဆရာမ ခွန်းတဲ့ လား"

အသံမာကျောကျောကိုတော့ နားနှင့် မိတ်ဆက်ပြီးသွားပြီးပြီ။

ရုပ်အသွင်ကို မြင်ဖို့ ပဲ ကျန်တော့သည် ။

အခန်း(၄)

"မင်းဟာက လွန်လွန်းအားကြီးတယ်ကွာ၊ ကဲ.. ပြော
ဘာသိချင်ပြန်ပြီလဲ"

နိုင်ခွန်အားသည် အာကာ၏ မကျေမနပ် လေသံကို ခွင့်လွှတ်ကာ...

"ဖြူစင်အိမ်မှာ ခွန်း တစ်ကယ်ရှိတယ်"

"ဆရာမလား"

"ဟ.. မင်းသိတယ်"

"မှန်းကြည့်တာလေ၊ ပညာရှိတို့ တွေးကြည့် ပြေးကြည့်တာထက် မှန်
တယ်"

"ရူးပဲ့ကွာ"

"မဟုတ်လို့ လား"

"ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ကျောင်းချိန်တွေက ဘယ်အချိန်တွေ ရှိတတ်သ
လဲ သိချင်တယ်၊ ပြီးရင် ကျောင်းသွားမယ့် အချိန်ကိုမှန်းပြီး စောင့်ချင်တ
ယ်၊ မင်း အဖော်လိုက်ပေးကွာ"

"သေဟဲ့ နန္ဒီယဆိုသလို ဖြစ်နေပြီ၊ ရောဂါကတော့ ကျွမ်းပြီ၊ ခုလဲ အိ
ပ်ကောင်းခြင်း မအိပ်ရ၊ ဖုန်းနဲ့ နှိပ်စက်တယ်၊ မနက်ရောက်တော့လဲ.. မ
နက်စောစောကိုတော့ ငါ မလိုက်နိုင်ဘူးကွာ၊ မင်းဘာသာမင်းပဲ ရှဲ့ဒိုးလု

ပ်တော့"

"မနက်စောစောဆိုတာ ဘယ်အချိန်လဲ"

"ခုနစ်နာရီ ကျောင်းတက်တာ ဆိုရင်တော့ ခြောက်နာရီလောက်က စောင့်ကြည့်မှ ဖြစ်မယ်"

အိပ်ရာထနောက်ကျတတ်သော နိုင်ခွန်အားအတွက်
စိတ်ပင်ပန်းသွားသော်လည်း ဇောက ကပ်နေပြီ၊ ခွန်းအား တွေ့ချင်သော
ဇောက ရှိနေလေပြီ။

"မင်းကို ငါ ဝင်ခေါ်မယ်လေကွာ"

"မခေါ်နဲ့ ဒါတော့ ခွင့်လွှတ်၊ အဲ.. ကိုးနာရီ ကျောင်း ဆိုရင်တော့ ရှစ်
နာရီလောက် မင်း လာခေါ်..၊ လာခါနီး ဖုန်းဆက်လိုက်ဦး၊ ဒါမှ ငါနိုးမှာ "

"မင်းကွာ.. ငါ့ထက်တောင် ဆိုးနေပြီ၊ ငါက ရှစ်နာရီလောက် ဆိုရင်
တော့ နံနက်စာစားပြီ"

"အင်း... ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း အမည်ခံ ဦးနိုင်ခွန်အား အ
ချစ်အတွက် ရူးသွပ် နေခြင်းကိုသာ မင်း ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ မြင်ရင်
တော့လား လက်ကုတ်ပြီး အတင်းတုတ်ကဲ့ရဲ့ မှာ ကျိန်းသေတယ်"

"ဟ.. အချစ်မှာ အချိန်အခါအရွယ် ဂုဏ်ပကာသန သတ်မှတ်ချက် မ
ရှိဘူးလေကွာ၊ ချစ်ခြင်း နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ရူးသွပ်ခြင်းတော့ ရှိမှာ ပဲ"

"ဒါ့ထက်ပြောပါဦး၊ ခွန်းဟာ ဖြူစင်တို့ အိမ်မှာ ရှိကြောင်းနဲ့
ဆရာမဖြစ်ကြောင်း မင်း ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ"

နိုင်ခွန်အားက ဖုန်းဆက်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည် ။

"တယ် ခြေသွက်ပါလား၊ ဒါကြောင့် လူတွေကပြောကြတာ.. အချစ်နဲ့

ပတ်သက်လာရင် ဘာမှ သွန်သင်စရာ မလိုဘူး၊ အလိုအလျောက်ကို တတ်လာကြတယ်ဆိုပဲ"

နိုင်ခွန်အားက ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည်။ ။

"ဒါတောင် လူကို မမြင်ရသေးဘူး၊ နာမည်လေးတွေ့ရုံနဲ့ ခွန်အားတွေ ဖြစ်ထွန်းနေတာ.. လူကိုလဲ ငါ့စိတ်ကူးယဉ် ပုံရိပ်ထဲက မိန်းမမျိုးပဲ ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းနေတယ်"

"ခွန်အား.. ခွန်အား၊ အမည်နဲ့ လိုက်ပါပေတယ်၊ ဒါပဲလားကွာ.. တော်ပြီ ငါ အိပ်တော့မယ်၊ မနက်စောစောတော့ ဆော့ရီးပဲနော်၊ ဒါပဲမလား.. အိပ်ပြီကွာ"

နိုင်ခွန်အား မတားဆီးနိုင်ခင် အာကာ တယ်လီဖုန်းချ လိုက်လေပြီ။

နိုင်ခွန်အား တယ်လီဖုန်းခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး အိပ်ပျော်စေရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ။

သို့သော်...

"ဘာတွေလဲ၊ ဘာပြောနေတာလဲ၊ ဘာငါးထောင်တန်လဲ"

"တောက်.."

ဟူသော စကားသံကို ကြားယောင်လာမိသည် ၊ အသံက တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ...

အသံတော့ ထူးခြားသော အသံရှင်မဟုတ်၊ သို့သော် ဆွဲငင်အားတော့ ရှိသည်။ ။ ဆရာမပီပီ အသံဩဇာ ရှိခြင်းလား။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တို့ ကို တွန်းလှန်ရင်း အိပ်ပျော်စေရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ။

သို့ကြားထဲက ခွန်းကို စိတ်ကူးယဉ်ပန်းချီဖြင့် ရုပ်လုံးဖော်ကြည့်သ
ည် ။

သိပ်စိတ်တိုင်းကျ လှလွန်းဆွလေး ဖြစ်နေသည် ။

ရင်ဝယ် စိမ့်ဝင်အေးချမ်းစေပါလား။
